

hel Del Love — som vedrøre Pengespørgsmaal, indrettet dem efter det nye Møntsystem. Det forekommer mig nu, at hvis der er Opfordring til at foranledige Bestemmelsen truffen i saa Henseende paa noget Omraade, saa er det paa Toldomraadet, hvor saa store Bølsø indkomme. Det er derfor mit Haab, at det vil gaa, som man siger: Alle gode Gange ere tre, saaledes at vi endelig den tredje Gang opnaa et heldigt Resultat. Jeg er derfor den ærede Forslagsstiller taknemmelig, fordi han i denne Samling har indbragt et Forslag sigtende til at tilvejebringe et endeligt Resultat. Jeg er ham fremdeles taknemmelig for, at han har begrændset Indtægtsnedsettelseerne til et Bølsø af $2\frac{1}{4}$ Millioner Kroner eller lidt derover. Hvorvidt vi nu staa saaledes med Hensyn til vor finansielle Balance, at vi kunne undvære en Stat til at erstatte denne Udgang i Indtægter, skal jeg paa dette Stadium ikke udtale mig om. Det vil man jo komme til at indse, ved en nærmere Prøvelse af dette Forslag. Smidlertid vil jeg for mit personlige Vedkommende sige, at selv om det skulde gjøres nødvendigt, at vi skulde ty til en anden Stat, vil jeg ikke være med til at berede den høitagede Conseilspræsident og Finantsminister nogen Vanskelighed. Jeg tror, at vi kunne henvise den høitagede Finantsminister til Loven om Regler for Indkomsskatten af 2den Juli og efter den udskrive en Stat, maasse endog vedtage en Forlængelse af den for en eller to Termener, i Fald det gjøres fornødent. Hvorfor jeg særlig har ment, at det var glædeligt, at den ærede Forslagsstiller har begrændset Bølsøbet til $1\frac{1}{4}$ Million, er ingenlunde, fordi jeg dermed vil sige, som det ærede Medlem for Høitids Amts 2den Valgkreds (Tagd) saa ofte siger, at de indirekte Statter ere vore bedste Statter, men det er, fordi man, selvom vi muligvis skulde til at have en ny Stat, en Indkomsskat og Formueskat, i Fald den skal vinde Indgang i den danske Befolkning, ikke første Gang bør udskrive et for stort Bølsø, thi om ogsaa Principet for en saadan Stat er rigtigt, som jeg erkjender, at det er, kan Skatten ved Udstrivningen blive mindre retfærdig, navnlig saa længe Folket ikke er vant til den. Vil man derfor indføre denne Skat, skal man efter min Mening gaa varsomt frem, og jeg er derfor det ærede Medlem taknemlig for, at han har begrændset sig til en Nedsettelse af dette Bølsø. Jeg vil nu bede det ærede Thing om at følge den ærede Forslagsstiller deri, for at vi derved kunne vise, at dette Thing gjør en stor Indrømmelse overfor den nuværende Regjering, idet det stiller saa billige Fordringer, som man ikke tidligere har stillet med Hensyn til denne Reform. Det vil saaledes staa klart saavel for Regjeringen som for det danske Folk, i Fald der mulig skulde komme en politisk Konflikt imellem Regjeringen og Thinget, hvad jeg meget vil ønske ikke vil komme, at dette Thing

har vist den nuværende Regjering en Indrømmelse, som man ikke har vist den foregaaende Regjering, og at man som Følge deraf ogsaa nok kan vente, at den nuværende høitæredede Regjering med Hensyn til andre Reformers vil komme os imøde. Skal man haabe paa Smødekommenshed, vil det altsaa staa klart for Velgerbefolkningen, at der fra dette Things Side er vist Smødekommenshed imod Regjeringen. Paa Lovforslagets enkelte Positioner skal jeg ikke komme dybt ind, hvad jeg ikke tror vil være heldigt ved denne Behandling; men jeg skal dog tillade mig at nævne nogle enkelte Punkter, hvori jeg ikke kan følge den ærede Forslagsstiller. Med Hensyn til Position Nr. 69, Kul, da tror jeg neppe, at en fuldstændig Ophævelse af Tolden derpaa, hvorom saa vel Regjeringen og det andet Thing som dette Thing have været enige, vil være nogen væsentlig Fordel navnlig for den fattige Befolkning. (En Stemme: Jo!). Et æret Medlem siger jo; men jeg tillader mig at sige, at for mig staaar dette tvivlsomt; thi det er Aktiefelsfaber og Konfortier, der bruge den største Mængde Kul, og de ville sørge for at tage det mest mulige ud af deres Fabriker og deres industrielle Anlæg, uden derfor at give Arbejderne en høiere Betaling. Jeg tror derfor ikke, at en Ophævelse af Tolden paa denne Artikel vil komme de Fattige til Gode. Paa den anden Side forekommer det mig, at dersom vi skulle gaa til den Nedsettelse i Beskyttelsen, som den ærede Forslagsstiller har foreslaet, kunde man istedetfor den nuværende Told af 7 $\frac{1}{2}$ pr. Td. være gaaet til en Nedsettelse til 10 Orer for ikke at gaa Produktionen eller Fabrikerne for nær. De Herrer maa vide, at det er et ikke ubetydeligt Bølsø, der indkommer af Tolden paa Kul; det har, saa vidt jeg erindrer, været opgivet til 213,200 Rd., og da Indtægten i de senere Aar er steget ikke ubetydeligt, antager jeg, at den nu kan anslaaes til omtrent 220,000 Rd. Naar man nu vilde gaa til den Nedsettelse, som jeg nævnte, vilde man faae omtrent 160,000 Rd. tilbage, hvormed man kunde foretage Nedsettelser paa andre Punkter; navnlig kunde man da dels nedsette Tolden paa Salt og dels Tolden paa Ris, hvorom, saavidt jeg husker, ogsaa hele Folkethingens udvalget var enigt. Derester vilde der endnu blive et Bølsø af 50,000 Rd. tilbage. Jeg skal imidlertid paa disse Punkter, som jeg anser for mindre væsentlige, høre mig efter Afstemningen her i Thinget. Hvad jeg derimod anser for det Væsentlige er, at Forslagsstilleren har holdt sig indenfor den nævnte Begrændsning, og jeg har derfor det Haab, at den høitæredede Regjering vil vise Smødekommenshed imod os, naar vi nu her have rakt den Haanden. Jeg skal altsaa som sagt anbefale det foreliggende Forslag, og jeg haaber, at vi maa faae det at se ophøiet til Lov endnu i denne Samling.